

mind patta teggema kostis tallopoeg
Agga kurrat ütles: ennä, Mis assi se on
et sa üks ainus patta teed. Eks polle pal-
jo, kes ennam patta teggewad, ja segi
polest ella vad. Noh! mis patta pean
ma siis teggema, küssis se Tallopoeg?
Kurrat ütles libbe keelega: sa woid eht
Janimessed tappa, eht warrastada, eht
hõra ello aiada, eht ennast täis lakkuda.
Tallopoeg mõtles, kes innimesed tappab,
se saab huffatud; kes warrastab, se saab
ülles podud; kes hõra ello aiab peab rah-
ha maksma eht saab wirtsad, agga kes en-
nast täis lakkub, sellel epõlle wigga ühte-
gid. Paljo on, kes igga pääm lakkuwad,
ja nimmetawad ennast segi polest risti inai-
messes. — Nüüd toostas temma, et ta
tahhab ennast täis lakkuda. Kurrat an-
dis warsi temmale üks hea hulk rahha
käärabhaks. Mis arwad sa et on sin-
dind? Tallopoeg läks kõrtsõ ja hakkas
nenda

nenda jooma, et ta tundis egga õõd egga
pääwa, ning joobne meelega aias ta tüd-
druffud järrele ja pillus omma rahha är-
ra. Olli ta sel wiisil omma rahha ärra-
pillund, siis kahheties temma tedda ja
pidi jälle middagid saama ning läks war-
gusse peäle. Warrusse peäle sai ta fin-
niwoetud, ja ta pididi selle käest, kes ta
finniwoetis woimust saama ning raius
temmale sesuggusse hõbi, et tal tül
õli. Nüüd olli se joonud innimenne se
ühhe patta läbbi, keik pattud teinud, mis
kurrat ta käest tahkis. Temma sai siis
finni woetud, kohto alla wiitud ning
huffatud.

Õppetus.

Se on se kassõ, mis jomissest tulles.
Hõia ennast õh innimenne! Se juggusse
pat